

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 39. Ad placandam Rempublicam duo Veneti a Papa ad purpuram
nominati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

legio exofam in Cardinalium electioni- Sæcul. XVI.
 bus usurpem: nihilominus alia hoc ne- A.C. 1561.
 gotium ad optatum successum dedu-
 cendi media adhibebo.

§. XXXIX.

*Ad placandam Rempublicam duo Ve-
 neti a Papa ad purpuram
 nominati.*

Igitur summus Pontifex illa die, qua Pallav. n. 7.
 Purpuratorum Senatus haberetur, Thuan. l. 28.
 matutino tempore confestim Oratorem num. 9.
 Venetum accersivit, eumque in Bor-
 romæi Cardinalis cubiculo subsistere
 iussit: interea vero duos Nobiles Vene-
 tos proxime ad purpuram promoven-
 dos selegit, quorum tamen neuter ad
 hanc dignitatem adspirabat, quamvis
 uterque hoc honore dignus esset. Ex
 illis primus erat Bernardus Navagerus
 jam antea a Republica ad Veronensem
 Episcopatum propositus, alter vero
 ipsemet Legatus Marcus Antonius Amu-
 lius, de quo Pius, cum ipsum nomi-
 naret, dixit: *Hic est vas electionis.* Ve-
 rum Amulius, cum se præter omnem
 expectationem eligi cerneret, honorem
 sibi oblatum acceptare renuit, cum au-
 tem sese subicere a Papa disertis ver-
 bis juberetur, tandem eidem morem
 gessit, qua submissione se nequaquam
 Venetæ Reipublicæ, cujus Orator erat,

Sæcul. XVI
A.C. 1561.

indignationem incursum credebat: attamen Senatus exinde graviter in eum excandescens, veterem Reipublicæ legem, qua ejus Legati quicquam ab exteris Principibus acceptare prohibebantur, fuisse ab illo violatam carpebat: nihilominus Pontifex, cum ex libera sua voluntate Amulium hoc favore auxisset, mox Venetos placare studuit, datisque ad Senatum literis interposita etiam juramenti Religione testatus est, quod Amulius hujus nominationis suæ nequidem conscius fuerit: verum Papæ preces, atque excusatio in irritum cecidere, quippe Orator revocabatur, non quidem ut Pontifici, prout Veneti inquietabant, molestiam crearent, nec etiam Amulio injuriam inferrent, sed unice Reipublicæ leges, a quibus regiminis sui salus dependet, intactas servarent. Itaque Amulium regredi jubent, suisque cognatis prohibent, ne ob illius electionem ulla publicæ lætitiæ signa ederent: ut vero Respublica simul suam Pontifici submissionem testatam redderet, Senatus hunc Oratorem, qui jamjam in itinere ad Venetos erat, Romam remigrare jussit, ut ibidem rursus sua fungeretur legatione, quam etiam postea cum magno nominis sui honore subibat.

§. XL.